

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ingrid Schmelz

Verwerende partij: Finanzamt Waldviertel

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Geldigheid van zinsnede in artikel 24, lid 3, en in artikel 28 decies van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), zoals gewijzigd bij richtlijn 92/111/EEG van de Raad van 14 december 1992 tot wijziging van richtlijn 77/388/EEG en tot invoering van vereenvoudigingsmaatregelen op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 384, blz. 47), alsmede van zinsnede in artikel 283, lid 1, sub c, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Bijzondere regeling voor kleine ondernemingen op gebied van btw, op grond waarvan belastingvrijstelling mogelijk is, behalve voor leveringen van goederen en diensten die worden verricht door niet in binnenland gevestigde belastingplichtige — Weigering van belastingvrijstelling op grond van voornoemde bepalingen voor in andere lidstaat van EU gevestigde belastingplichtige — Verenigbaarheid van die regeling met artikelen 12 EG, 43 EG en 49 EG alsmede met algemene beginselen van gemeenschapsrecht — In geval van ongeldigheid van betrokken zinsneden, uitlegging van begrip „jaaromzet” in artikel 24 van richtlijn 77/388/EEG, begrip „jaarlijkse omzetrempel” in hoofdstuk IX, Belastingen, punt 2, sub c, van bijlage XV bij Akte betreffende toetredingsvoorwaarden voor Koninkrijk Noorwegen, Republiek Oostenrijk, Republiek Finland en Koninkrijk Zweden en aanpassing van Verdragen waarop Europese Unie is gegrond (PB 1994, C 241, blz. 335), alsmede van begrip „jaarlijkse omzet” in artikel 287 van richtlijn 2006/112/EG

Dictum

- 1) Bij het onderzoek van de vragen is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid, gelet op artikel 49 EG, kunnen aantasten van de artikelen 24, lid 3, en 28 decies van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/18/EG van de Raad van 14 februari 2006, alsmede van artikel 283, lid 1, sub c, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.
- 2) De artikelen 24 en 24 bis van richtlijn 77/388, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/18, alsmede de artikelen 284 tot en met 287 van richtlijn 2006/112 moeten aldus worden uitgelegd dat het begrip „jaaromzet” respectievelijk „jaarlijkse omzet” doelt op de omzet die een onderneming gedurende een jaar behaalt in de lidstaat waar zij is gevestigd.

(¹) PB C 129 van 6.6.2009.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 oktober 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal — Verenigd Koninkrijk) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/AXA UK plc

(Zaak C-175/09) (¹)

(Zesde btw-richtlijn — Vrijstelling — Artikel 13, B, sub d, punt 3 — Handelingen betreffende betalingen en overmakingen — Invordering van schuldvorderingen — Betalingsplan voor tandheelkundig zorg — Dienst van verzameling en verwerking van betalingen voor rekening van cliënten van dienstverrichter)

(2010/C 346/21)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Verwerende partij: AXA UK plc

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Court of Appeal — Uitlegging van artikel 13, B, sub d, nr. 3 van de Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Vrijstellingen — Draagwijdte — Begrip „diensten die tot een overmaking van geld leiden en juridische en financiële wijzigingen meebrengen” — Diensten van verzameling, behandeling en inning van de vorderingen van een ondernemer op zijn cliënten — Betaalplan voor tandheelkundige zorg

Dictum

Artikel 13, B, sub d, punt 3, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat onder de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde waarin deze bepaling voorziet niet valt een dienstverrichting die in hoofdzaak inhoudt dat aan de bank van een derde persoon wordt gevraagd, een door die persoon aan de cliënt van

de dienstverrichter verschuldigd bedrag via het systeem van automatische incasso over te maken op de rekening van de dienstverrichter, dat aan de cliënt een rekeningoverzicht wordt gezonden, dat contact wordt opgenomen met de derde persoon van wie de dienstverrichter de betaling niet heeft ontvangen en, tot slot, dat aan de bank van de dienstverrichter opdracht wordt gegeven, de ontvangen betalingen, verminderd met de vergoeding van de dienstverrichter, op de bankrekening van de cliënt over te maken.

(¹) PB C 153 van 4.7.2009.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 28 oktober 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Volvo Car Germany GmbH/Autohof Weidensdorf GmbH

(Zaak C-203/09) (¹)

(Richtlijn 86/653/EEG — Zelfstandige handelsagenten — Beëindiging van agentuurovereenkomst door principaal — Recht van agent op vergoeding)

(2010/C 346/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Volvo Car Germany GmbH

Verwerende partij: Autohof Weidensdorf GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 18, sub a, van richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten (PB L 382, blz. 17) — Beëindiging van agentuurovereenkomst door de principaal — Recht van agent op vergoeding — Nationale regeling die dit recht in geval van een tekortkoming van de agent die beëindiging zonder opzeggingstermijn rechtvaardigt, uitsluit, ook indien de tekortkoming zich heeft voorgedaan tussen de opzegging van de agentuurovereenkomst en de afloop ervan en de principaal pas na de afloop van de overeenkomst kennis heeft gekregen van de tekortkoming

Dictum

Artikel 18, sub a, van richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten, verzet zich ertegen dat een zelfstandige handelsagent zijn klantenvergoeding verliest wanneer de principaal het bestaan vaststelt van een niet-nakoming van de handelsagent, die heeft plaatsgevonden na de kennisgeving van de opzegging van de overeenkomst met inachtneming van een opzeggingstermijn en vóór het verstrijken hiervan, en die een opzegging van de

betrokken overeenkomst zonder opzeggingstermijn had kunnen rechtvaardigen.

(¹) PB C 180 van 1.8.2009.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 oktober 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szombathelyi Városi Bíróság) — Strafzaak tegen Emil Eredics, Mária Vassné Sári

(Zaak C-205/09) (¹)

(Politie en justitiële samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2001/220/JBZ — Status van slachtoffers in strafprocedures — Begrip „slachtoffer” — Rechtspersoon — Strafbemiddeling in strafprocedure — Toepassingsmodaliteiten)

(2010/C 346/23)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szombathelyi Városi Bíróság

Partijen in de strafzaak

Emil Eredics, Mária Vassné Sári

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Szombathelyi Városi Bíróság — Uitlegging van artikel 1, sub a, en van artikel 10 kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure — Strafzaak waarin het slachtoffer een rechtspersoon is en de toepassing van de bemiddeling in strafzaken volgens het nationale recht is uitgesloten — Begrip „slachtoffer” in het kaderbesluit — Zijn daaronder, wat de bepalingen inzake de bemiddeling in strafzaken betreft, mede andere dan natuurlijke personen begrepen? — Voorwaarden voor toepassing van bemiddeling in strafzaken in het kader van de strafprocedure

Dictum

- 1) De artikelen 1, sub a, en 10 van kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure, moeten aldus worden uitgelegd dat het begrip „slachtoffer” niet ook rechtspersonen omvat met het oog op de bevordering van bemiddeling in strafzaken als bedoeld in genoemd artikel 10, lid 1.
- 2) Artikel 10 van kaderbesluit 2001/220 moet aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten niet verplicht om het gebruik van de bemiddelingsprocedure toe te staan voor alle strafbare feiten waarvan het in de nationale wetgeving gedefinieerde materiële bestanddeel overeenkomt met dat van de strafbare feiten waarvoor zij uitdrukkelijk in bemiddeling voorziet.

(¹) PB C 205 van 29.08.2009.